

Věra Janovská – „Slibuji na svou čest“

Portrét Věry Janovské - červen 2020

Již třetím rokem probíhá na Praze 12 projekt Příběhy našich sousedů, který organizuje společnost Post Bellum za podpory městské části Praha 12. Žáci základních škol se na půl roku stávají dokumentaristy a zpracovávají životní osudy zajímavých pamětníků. Příběhy jednotlivých osobností budeme postupně představovat i našim čtenářům.

Dokumentaristický tým ze ZŠ Rakovského pod vedením pana učitele Petra Poláka si jako svoji pamětnici vybral Věru Janovskou, velkou milovnici skautingu, která po celý život vyznává demokratické smýšlení.

Narodila se 20. 7. 1929 v Cholticích na Pardubicku a dětství prožila v malém městečku Neveklov u Benešova. Mezi zdejší významné osobnosti patří i její tatínek – četnický strážmistr. Z důvodu zřízení německého cvičiště se odsud ale musela celá její rodina roku 1942 odstěhovat do Černošic u Prahy. Neveklov a okolí proměnili Němci v dělostřelecké cvičiště jednotek SS. Od roku 1942 byla, tehdy jako čtrnáctiletá, nuceně nasazena v tak zvané Janečkárně (bývalá zbrojovka podnikatele Františka Janečka). Po skončení 2. světové války vystudovala obchodní školu v Praze.

Tatínek Čeněk Kubelka, vrchní strážmistr, velitel četnické stanice v Neveklově (1938)

Skautingu se věnuje od svého mládí – její švagr založil skautský oddíl v Horních Černošicích a myšlenky a ideály skautingu Věru Janovskou natolik okouzly, že hned v roce 1946, na svém prvním skautském táboře, složila skautský slib. Aktivně se zapojovala do organizace hnutí, a tak se zanedlouho vypracovala do vedení 1. dívčího oddílu Horní Černošice. Se zákazem skautingu byl oddíl bohužel rozpuštěn. Skauting ji ovlivnil na celý život, jak sama říká:

„Od roku 1945 jsem byla ve skautu. Díky tomu jsem zažila nesčetně moc příběhů, krásné tá-

OS klub Úplněk, Loganova latifundie (2009)

bory, krásný přátelství a kamarádství. Ten skautský slib, když jsme dělali, tak ještě dneska se mi chvěje hlas. Skautský slib zní: Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe, milovat vlast svou, republiku Československou a sloužit jí čestně v každé době. To bylo něco úžasného.“

Dne 14. února 1945 zažila nálet na Prahu. Byl to jeden z jejich nejstrašnějších zážitků. Dnes vzpomíná na hrůzu, kterou jen zázrakem přežila. Roku 1951 se vdala za vojenského letce, zanedlouho byl její manžel převelen do Brna, a tak se tam s ním přestěhovala. Z manželství vzešli dva synové a dcera, která bohužel po čtyřech měsících zemřela.

Skautské výpravy po středních Čechách v letech 2007–08

Od roku 1970 pracovala v Národním shromáždění (později přejmenováno na Federální shromáždění). Protože často nesouhlasila s politickým děním a nebála se o tom mluvit, nemohla nikdy vykonávat žádnou významnou pozici. Do komunistické strany také vstoupit nechtěla, a krom toho se nikdy netajila sympatiemi ke skautingu. Podle jejích slov by ji stejně za její názory vyloučili.

Po odchodu do důchodu nastoupila Věra Janovská na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy jako sekretářka. Po obnovení skautingu roku 1992 působila v ústředí Junáka, několikrát se zúčastnila Lesní školy pro seniory, v roce 1995 získala stříbrný stupeň čestné lilie v trojlístku a roku 2001 se stala členkou pražské družiny Svojsíkova oddílu. Dodnes jezdí na oldskautské tábory a dvakrát se zúčastnila i oldskautského jamboree. Je dlouholetou členkou Společnosti bratří Čapků. Celý život propaguje demokratické principy a ideály významných československých osobností 20. století.

Rozhlasovou reportáž o Věře Janovské najdete zde:

<https://www.pribehynasichsousedu.cz/praha-12/praha-12-2020-2021/janovska-vera/>

Reportáž byla podpořena v projektu Podpora integrace cizinců MČ Praha 12 – rok 2020 z rozpočtu Ministerstva vnitra a MČ Praha 12.

Tým Věry Janovské při realizaci rozhlasového scénáře

Michaela Szkála, Post Bellum